

Jug Nizozemske

Tukaj sva bivala od nedelje do sobote, kar pomeni 5 dni potepanja.

+ dodatek, pot domov 😊

do 29. julija 2018

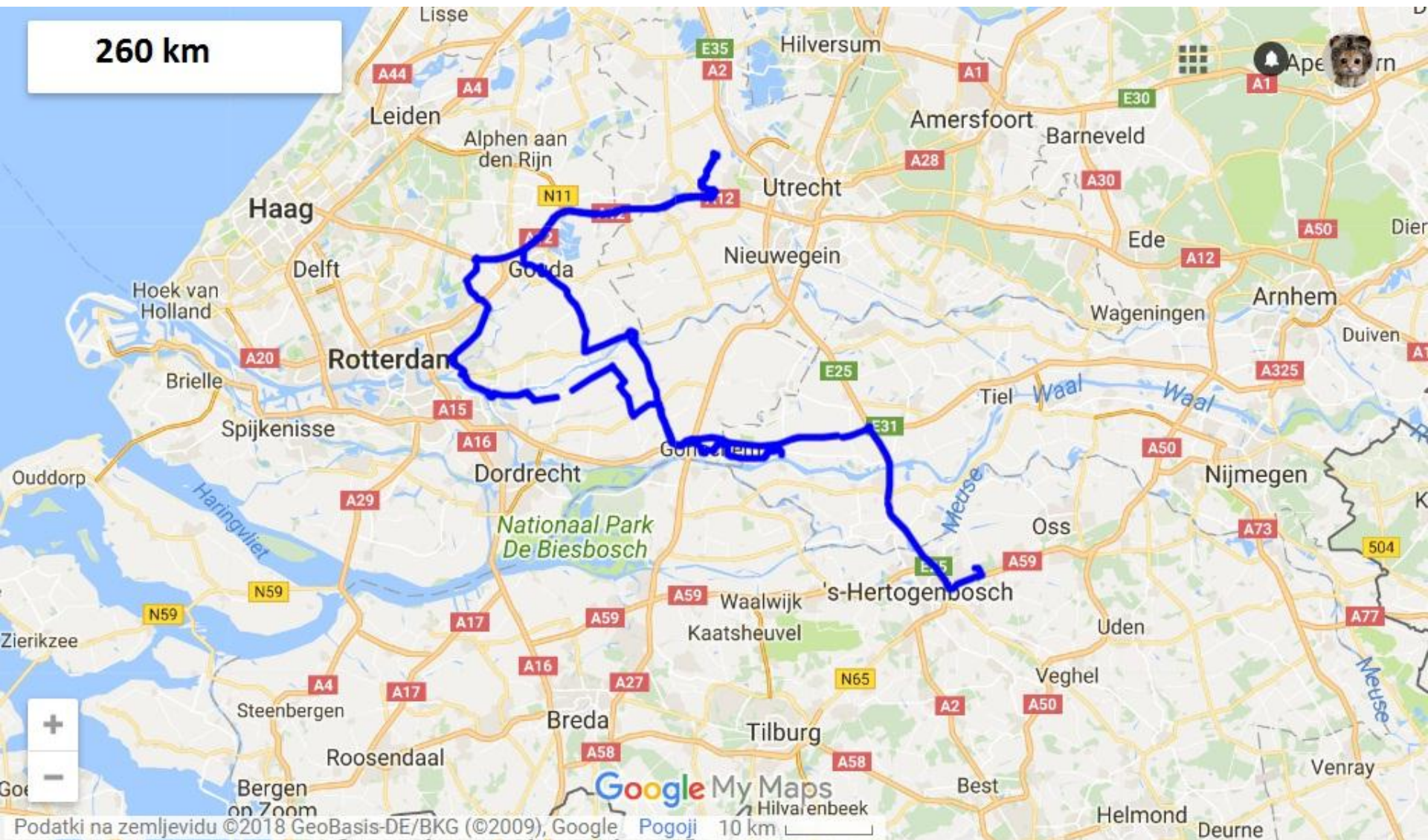
2. del

Lilijana in Matjaž Pelc

Pa ne moreš verjet, kakšna vročina. Kako imava midva tako srečo, da vedno padeva v nek vročinski val? Temperature še kar nočejo popustiti. Ohladitev napovedujejo za soboto. Takrat greva miiiiidvaaaaaaa dooomooov. Jaz bi hlad imela kak dan prej.

A ker sva potopana in caglava, greva po planu naprej.

V četrtek, 26. julija 2018, sva se odpravila v Goudo in na ogled mlinov. Spet sva tankala pregrešno drag bencin, cena 1,769 €.

Naenkrat je zmanjkalo ceste. Kaj za vraga?

Naju bodo goske nesle preko?

Na srečo trajekt vozi kar sem in tja. Razdalja je zelo kratka.

Dva inkasanta komaj utegneta pobrati denar.

Cena za motor in dve osebi.

VEERDIENST SCHOONHOVEN BV
Goed voor 1 overtocht voor 1 persoon

€ 0,65

De kaartverkoper geeft dit bijjet af aan de passagier.
(met een eigen gewicht van 200 kg, incl. bestuurder.
Voor aanhangers en andere toeslagen zie onze website.

€ 2,10

De kaartverkoper geeft dit bijjet af aan de passagier.

96074

169635

Samo še par km mimo sira.

Pa sva v Goudi.

Takole prevažajo otroke.

Sem se naučila nekaj besed. Te huur pomeni v najem. Te koop pa na prodaj.

V Goudo sva odšla zato, ker imajo vsak četrtek predstavo, kako se je včasih prodajal sir gouda. Mož v belem je kupec, oni v modrem pa pridelovalec sira in cenkata za ceno. Seveda je bil pridelovalec trd pogajalec in ni spustil cene pod 6 € in 5 centov.

Medtem ko je Matjaž fotografiral naokrog, sem jaz kupila še eno izmed njihovih dobrot poffertjes ali mini palačinke, so majhne in bolj puhaste od navadnih. Tradicionalno jih jedo tako, da na vrh dajo velik košček masla in posujejo s sladkorjem v prahu.

Takole jih pa pečejo. Jih lahko dobiš tudi z nutelo ali javorjevim sirupom.

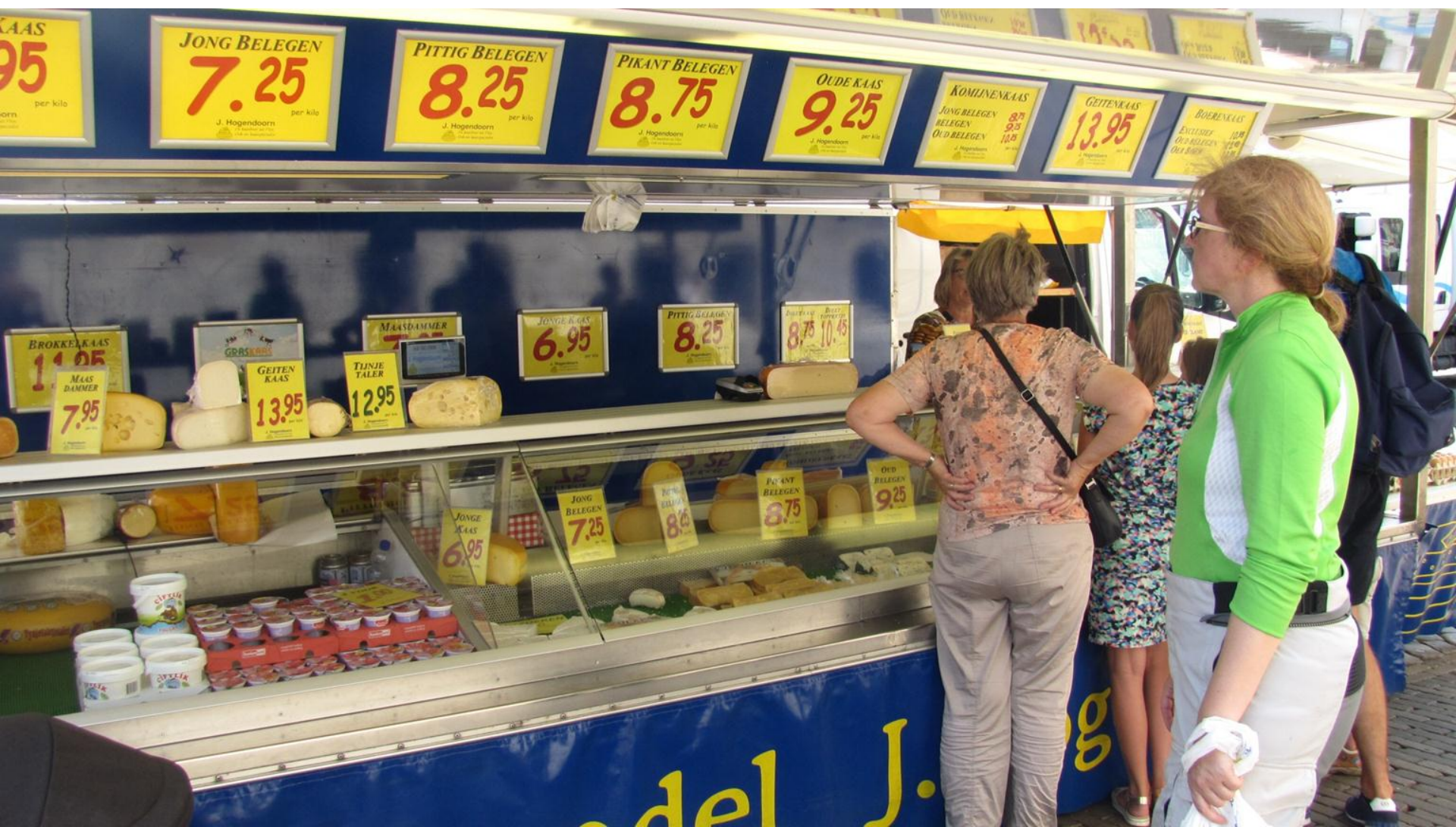
Ob vsem dogajanju na trgu sva skoraj pozabila na lepe stavbe.

Ob 12-ih opazim skupino ljudi, ki gleda v uro. Očitno bo nekaj. Seveda se je zgodilo 2 minuti čez 12. Kralj ima pravico zamujati. Ob glasbi se je prikazal iz dvorca in pomahal ljudem, podaniki pa so se mu klanjali.

Tudi brez sira ne gre. Ponujajo vrečkice za 2 € z različni okusi. Nič ni ostalo, sva vse pojedla.

Prodajajo vse sorte.

Prejšnjemu ni popustil in zdaj se pogaja z novim kupcem.

Še en patat – krompir, pa frikandel in kaassoufle (podobno pohanemu siru).

Nazaj proti motorju.

Blok v vodi.

Marsovčki? Nak, zabojniki za smeti 😊

Pa daj ustavi se že enkrat.

Če želiš v tej vročini imeti zeleno travo, jo moraš neprestano zalivati.

Še ovčke so čisto apatične od vročine. Niti zamigale niso.

A midva, norca, še na ogled gradu.

Najrajši bi skočila v tole vodo, četudi zgleda umazana.

Sva naredila čisto kratek obhod, potem pa sva našla klop v senci, ob prijetnem pihljanju vetrčka sva sezula škornje in uživala.

Notranjosti si nisva ogledala. Ogled je samo ob vodstvu, pa itak sva se gradov na tem potovanju nagledala dovolj in še več. Za spomin pa fotografije s panoja 😊

Ubogi zajček. Čisto zbegan je tekal ob robu ceste. Rad bi domov, na vsaki strani ceste pa kanal.

Pogled na AC. Kakšno razkošje! Štiripasovnica.

To je pa zdaj res največ, kar sva doživela in preživela.

In sva spet prišla do konca ceste in s trajektom preko do Kinderdijka.

Kinderdijk je vas mlinov. Vsak mlin pripoveduje zgodbo zase in v mlinih so te zgodbe predstavljene.

A skozi vas moraš peš,

in v tej vročini sva se odpovedala zgodbam, mline pofotkala od daleč in se odpeljala naprej.

Ob cesti pa je bilo še cel kup mlinov. Tale stoji že od leta 1714, seveda so ga vmes renovirali.

Tudi tole mesto je precej nižje od vodne gladine.

Pa še mlini.

Očitno je tale čoln bolj črnogorske sorte. Čaka, da pride voda do njega.

Pa sva še malo avšarila.

Zanimiv mostiček, seveda le za kolesarje in pešce.

Tole pred ograjo ni trava, to je voda, ki je v tej vročini polna raznih zeli.

Zanimive hiše.

Malo počivava. Spet sva prišla do trajekta, a tokrat sva se odločila, da greva po AC do doma, ker je po stranskih cestah preveč gneče.

Promet po vodi pa tako gost, da ne moreš verjet.

Žejni kravici, ki pa jima do vode ni uspelo zaradi velikih in spolzkih kamnov. Sta se vrnila na pašnik.

Nebo postaja nekam čudno.

In prispeva par minut pred nalivom.

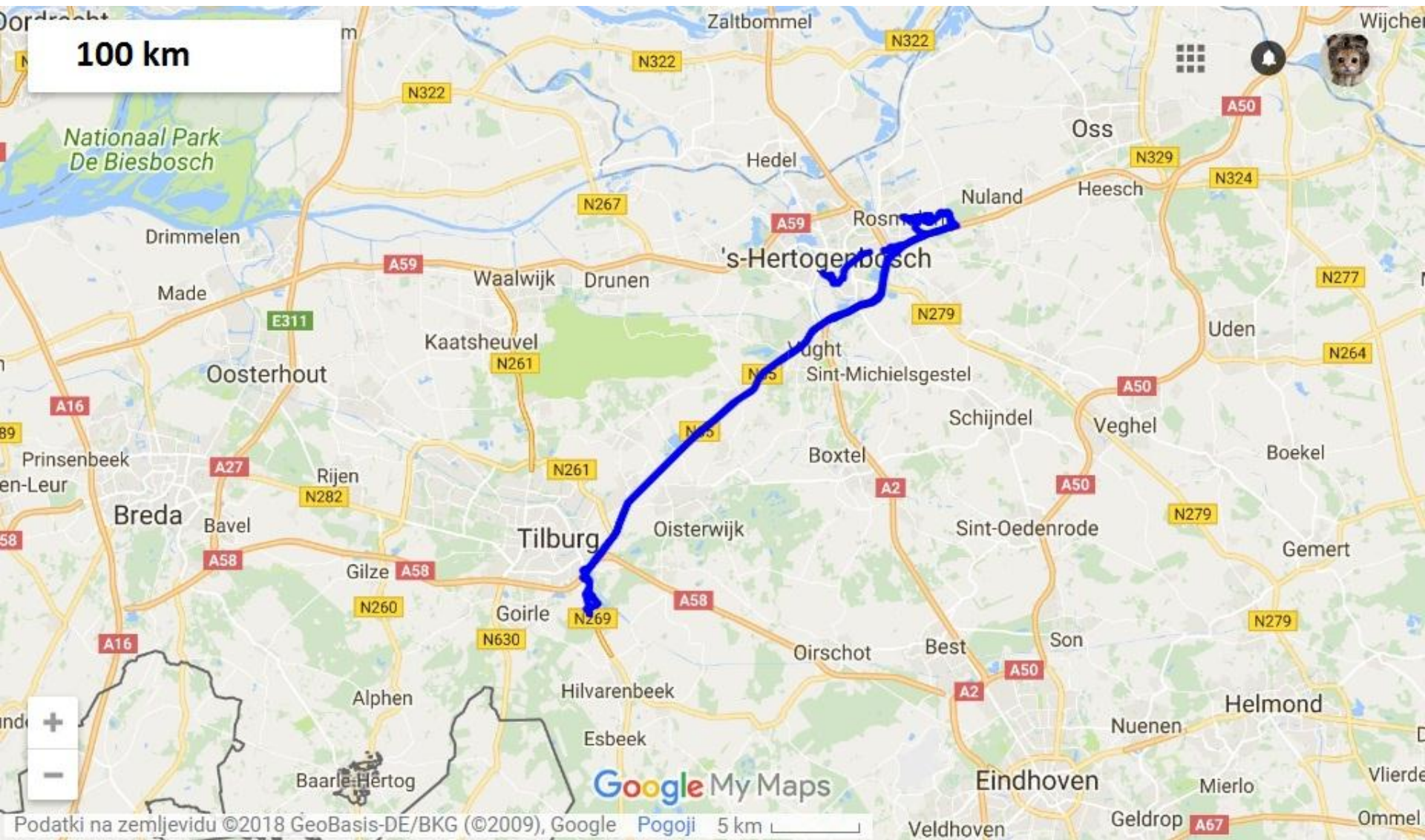
Kobili sta dobili balo sena.

Pred spanjem še dodelam potopis.

V petek, 27. julija 2018, sva opravila kratko pot.

100 km

Google My Maps

Podatki na zemljevidu ©2018 GeoBasis-DE/BKG (©2009), Google Pogoji 5 km

Ponoči je kar nekaj časa deževalo in je tak težek zrak.

Želela sva doživeti Safari v parku Beekse Bergen. Ponujajo safari z avtom, ladjo, avtobusom in tudi peš. Na motorju ni dovoljeno, škoda. Avtobus pa do petih ne vozi zaradi vročine.

Se malo sprehodiva in odločiva, da se odrečeva safariju v tej vročini in se peljeva domov. To je bil prvi faulincarski dan na najinem potovanju.

Zvečer ob osmih, ko je vročina malo popustila, sva se odpravila v 's-Hertogenbosch ali Den Bosch na kratko. Prvič vidiva modre tende.

Sint-Janskathedraal je zelo velika cerkev oz. katedrala, ker je v njej sedež škofa 's-Hertogenboscha. Predvidevajo, da se je gradnja začela 1120, končana je bila do 1340.

Dvakrat jo je načel tudi požar (leta 1584 in 1830), a so jo obnovili. Od leta 1858 pa katedralo pravzaprav neprenehoma restavrirajo. Najvišji stolp je 73 m visok, dolga pa je 115 m.

Tole je potegnjeno z interneta za boljšo predstavo velikosti katedrale.

In kaj je to?

Javni WC za moške, štirje lahko lulajo naenkrat.

V ozki ulici sem opazila dva psa na steni. Malo drugačna perspektiva.

's-Hertogenbosch je mestne pravice dobil leta 1184 in je eno izmed najstarejših mest na Nizozemskem. Leta 2013 so pri izgradnji parkirne hiše našli ostanke iz časa 40 do 70 tisoč let pred n.št.

Geen
doorgang
autoverkeer

P

30

Winkel
winkel

Winkel
winkel

Schilloger

Jee, spet bomo jedli.

Kaj je tole meso, si nisem zapomnila. Dokler sva pojedla, so že zaprli vrata. Je bilo pa dobro, ampak s temi omakami pa povsod pretiravajo. Samo prvič sem si naročila krompir s kečapom, kasneje nikoli več.

THEATERFESTIVAL
BOULEVARD
HERTENBOSCH

BOULEVARD
THEATERFESTIVAL
HERTENBOSCH

BOULEVARD

BOULEVARD

Pa še en krasen zaključek večera. (Ni slabo za fotko pri 120 km/h.)

V soboto, 28. julija 2018, se odpraviva domov. Sva se odločila, da greva kar po AC, da bova prevozila čim več in bova jutri že popoldan doma.

Zadnji dan se je Matjaž le opogumil in jima dal kruh.

Kakšna prijetna temperatura!

GRIČKI. Joj, kako sva vas pogrešala.

Sva se zapeljala do tromeje med Nizozemsko, Nemčijo in Belgijo. Množica ljudi.

Tokrat sva ostala kar pri tleh.

Pa sva v Nemčiji.

Dež,

sonce. Zdaj pa vsaj osemkrat skočite nazaj na prejšnjo sliko in spet na tole, pa boste dobili najino vreme na današnji poti. Nisva oblačila dežjakov, sva zaupala polivinilom pod moto opremo. (Polivinili so najin žargon za vetrno-dežno podlago, ki jo imava znotraj motoristične opreme. Manjši dež zdržijo in ne prepuščajo, za večji naliv pa so priporočljivi dežjaki – dodatna nepremočljiva obleka, ki jo oblečeš preko motoristične obleke. In potem si ko prešvican medo 😊)

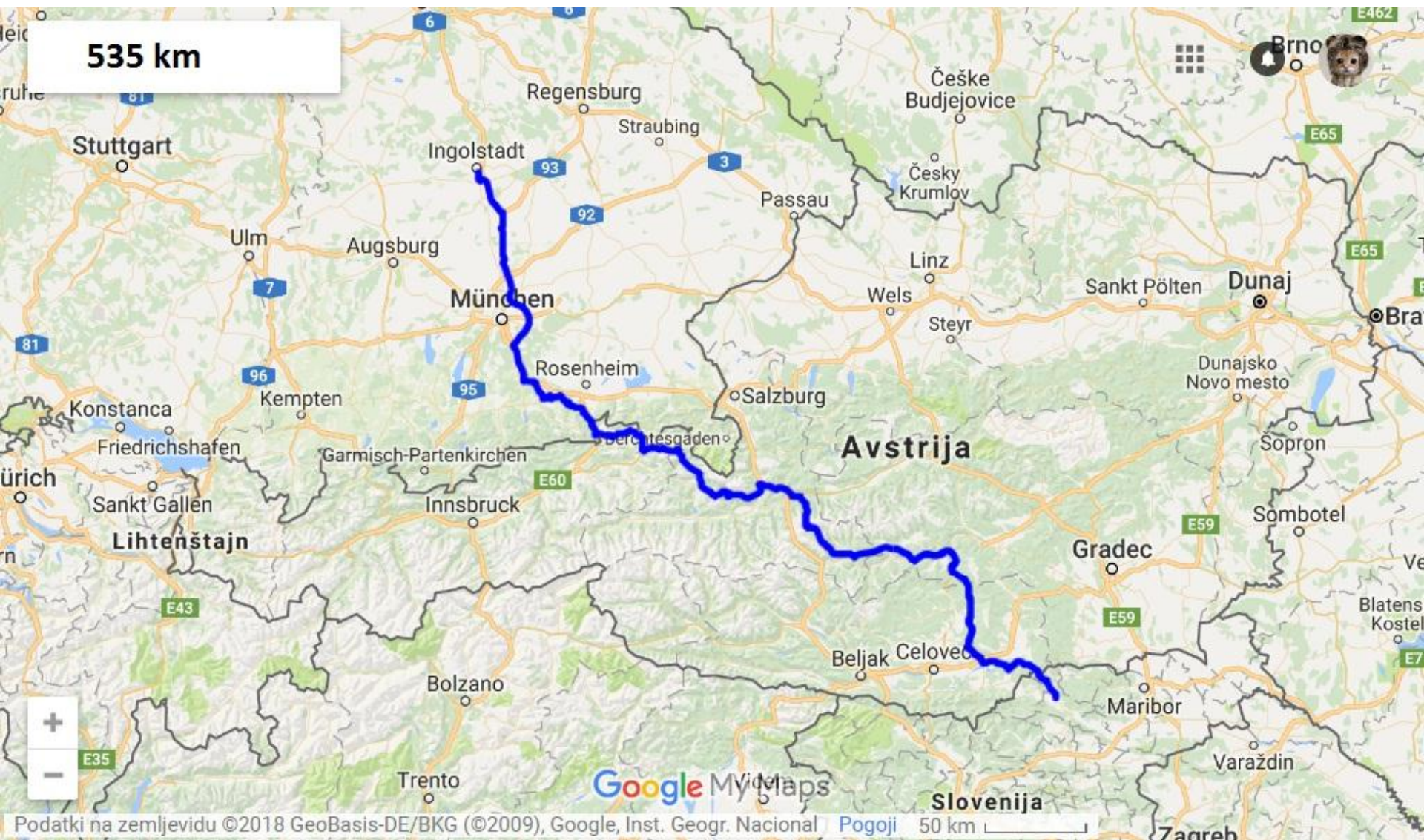

Ker je bilo vreme tako nestanovitno, sem fotoaparata pospravila v kovček. Zdaj pa se že večeri in sva utrujena, zato iščem spanje v bližini. Matjaž pa ta čas fotografira.

In prišla je spet nedelja. Danes je 22. dan potovanja, 29. julij 2018.

Sva se ustavila na počivališču AC, si privoščila zajtrk in kavico. Tale bombica pa je bila z nama v Neaplju.

Na nasprotnni strani AC je že grozna gneča. Mi še lahko drvimo.

Še malo pa bodo obstali, a mi še kar drvimo.

Pa smo obstali tudi mi. Nekaj časa se še prebija po AC,

potem pa se odločiva, da se ne greva več.

In tako se voziva po stranskih cestah,

pa še po stransko stranskih cestah. A se peljeva. Temperature so znosne, samo 30 stopinj, hahaha.

Kar naenkrat sva v Avstriji, ne da bi vedela. Nikjer kakšne table ali meje. Malo pavze, malica, kavica in gremo naprej.

Daaleeeč je še do doma. Še 200 km. Kako se pot domov vedno vleče!

Končno. Moja dežela.

Danes je poseben dan, 29. julij. Ne le, da sva končala potovanje. Na današnji dan sva se pred 29-imi leti poročila. Takrat se mi niti sanjalo ni, da bom toliko obletnic preživela v drugih državah.

Nočni posnetek Uršlje gore z domačega parkirišča v Šmartnem.

Tole je prikaz devetih opravljenih premikov iz kraja v kraj. Barvi se izmenjujeta, da se vidi, kolikšen del poti je bil opravljen na en dan. Vse ostale km do 6.600 sva opravila med bivanji.

3.500 km

Pa še nekaj vtisov z Nizozemske.

Tukaj na spodnjem koncu sva videla precej več kolesarjev. V velikih mestih nimajo električnih koles, ampak čisto navadna. Če ti ga ukradejo, je električno kolo drago, saj stane od 1.300 € naprej. Med priklenjenimi je veliko takih, ki so zapuščeni in primerni za odpad.

Ljudje so tudi tukaj prijazni. Seveda to v večji meri doživiš v manjših mestih, kjer ni take obilice turistov.

Spodnji konec je precej poseljen in vožnja po stranskih cestah je nesmiselna, ker nikamor ne prideš. AC so tudi na Nizozemskem zastonj, tako kot v Nemčiji.

Voda iz pipe je zelo dobra, ogromno imajo peciva, pri kruhu je pa veliko sort sladkega, z rozinami, puhastega, samo takega ni kot ga imamo doma 😊 Hrana na stojnicah je poceni (od 1,75 do 4 €), dražje je pa v restavracijah (meniji so od 20 € naprej, po naročilu pa seveda še dražje). V trgovinah so cene primerljive z našimi.

Minimalna plača na Nizozemskem je 9,20 € na uro oz. 1.600 € na mesec.

V trgovinah te vprašajo ali boš imel račun – ga ni obvezno vzeti.

Pred hišami včasih stojijo mizice, na njih zelenjava, knjige ali kaj drugega, česar več ne potrebujejo. Ob mizici nihče ne stoji, priložen je karton s cenami, mimoidoči stvari pregledajo, plačajo in odnesejo.

Precej je križišč z enakovrednimi cestami in velja pravilo desnega (to smo daleč nazaj imeli v Dravogradu). V križiščih, kjer ni semaforjev, imajo prednost kolesarji. So ko male nindje, samo nakažejo smer z roko in že so na cesti. Nekateri se sploh ne prepričajo, ali je cesta prazna.

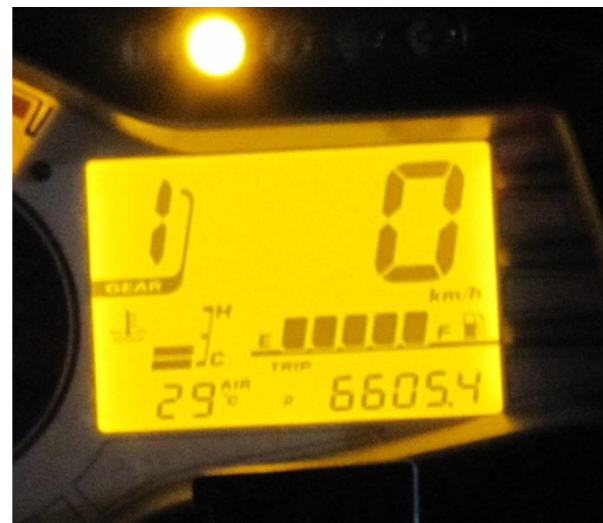
Kljub temu, da po njihovih rekah in širših kanalih prevažajo veliko tovora z ladjami, je še vedno ogromno tovornjakov na cestah. A nikoli nismo obstali.

Kljub velikim količinam vode, na Nizozemskem ni čisto nič več komarjev kot pri nas.

Naredila sva 6.600 km, zapravila 2.400 €, od tega sva okrog 500 € potrošila za bencin in 1.175 € za spanje, ostalo je šlo za hrano, spominke, vstopnine, razglednice ipd.

Ob koncu potovanja sva začela s šestim krogom okoli Zemlje, saj sva do sedaj z najinimi motorji srečno prevozila 205 tisoč km.

Naj tako ostane še naslednjih 200 tisoč 😊

Pa smo prišli do konca.

V četrtek greva naprej, seveda z motorjem na morje.

Tokrat pridejo na vrsto plavanje, sončenje in izležavanje na plaži, dokler naju ne bodo vse kosti bolele.